

[Aksel Larsen.]

kommunistiske Partis Vækst, og det udskyder ikke den proletariske Revolution. Arbejderklassens Kamp er ikke afhængig af en Valglov, ikke afhængig af Repræsentationen i et borgerligt Parlament, og uden Hensyn til, hvilke Valglove der vedtages her, marcherer Arbejderklassen under Førerskab af det kommunistiske Parti videre frem.

Vort Partis principielle Stilling og Opfattelse falder nøje sammen med den videnskabelige Socialismes, den, som blev udformet og grundlagt af Karl Marx og Friedrich Engels, som senere er udbygget af den internationale Arbejderbevægelses Teoretikere, som er blevet væsentlig klarere udformet og tilpasset til de nye Epoker af Kammerat Lenin, og i Henhold til dette er vor Opfattelse den: Det er Arbejderklassens historiske Opgave at gøre op med Kapitalismen, at omstyrte den kapitalistiske Samfundsorden og at indføre socialistiske Samfundstilstande. At dette Maal vil blive naaet, fremgaar med al tilstrækkelig Tydelighed saavel af Historien som af hele det kapitalistiske Samfunds Økonomi.

Vi kan ikke indlade os paa at spaa om, hvad der vil komme, og paa at se ind i Fremtiden, men det er muligt af Historiens hidtidige Forløb ogsaa at se Udviklingens Tendens, det er muligt af den økonomiske Tilstand og af den økonomiske Udvikling at slutte sig til, i hvilken Retning denne Udvikling gaar. Hvert eneste hidtidigt Menneskesamfund er opstaaet, kommet til Verden i en Revolution og gaaet under i en Revolution, og det vil ogsaa ske med det kapitalistiske.

Det kapitalistiske Samfund har en officiel Fødselsdato, Bastilledagen 1789, den Dag, man regner som den store franske Revolutions Udbrud. Det var gennem de store Revolutioner, som fulgte i Kølvaudet paa den franske Revolution, at det industri-kapitalistiske Samfund kom til Verden. De gamle Samfundsrammer var blevet for snævre for de nye Produktionskræfter, de gamle enevældige Samfunds Rammer var tilpasset efter Handelskapitalismens Behov, hvorfor Bønderne var stavnsbundne eller livegne. Men da Industrien opstod, da det blev en Livsbetingelse for Industrien paa et hvilket som helst Tidspunkt og paa et hvilket som helst Sted i et Land at raade over et hvilket som helst Antal frie Lønarbejdere, maatte Industrien for at skaffe sig Raaderum og Udviklingsmuligheder sprænge de forældede Samfunds-

former, der var blevet til Lænker for Udviklingen, og den Sprængning foregik som alle den Slags Sprængninger gennem en social Revolution.

Denne blev ogsaa gennemført herhjemme, ikke under samme Former som den store franske, ikke med Barrikadekampe og Blodsudgydelser, hvad der ikke mindst skyldes, at Danmark den Gang, økonomisk som politisk og til Dels kulturelt, egentlig kun var en Provins af Tyskland. Men Stenkastene paa Amalienborg Plads maa ikke gaa i Glemmebogen, og den Omstændighed, at Borgerrepræsentationens Formand under Audiensen paa Amalienborg maatte udtale Ordene: „Deres Majestæt! Driv os ikke til Fortvivlelsens Selvhjælp!“ taler tilstrækkelig tydeligt om, hvad der var i Gære, hvorfor den nye Forfatning blev gennemført.

Det kapitalistiske Samfund er udviklet gennem en Revolution i Kraft af de forandrede Produktionsbetingelser, og nu, hvor Produktionen er videre udviklet, dens tekniske Muligheder forandrede, nu er Stats- og Samfundsformerne atter blevet til Lænker for Udviklingen. Vi befinder os i en Række stadig tilbagevendende og stadig voldsommere Kriser, og Udvejen af Kriserne, den eneste reelle Udvej, der eksisterer, er en ny social Revolution, den proletariske. Klassekampen, det er ikke noget, onde Mennesker har fundet paa, Klassekampen, det er noget, som giver sig derud af, at der er forskellige Klasser i Samfundet, at der er Klasser, som ejer Produktionsmidlerne, og Klasser, som ikke ejer dem.

I ethvert kapitalistisk Samfund er det Overklassen, der har Monopol paa Produktionsmidlerne, Underklassen, som er berøvet dem, og derfor er ethvert kapitalistisk Samfunds vigtigste Grundlovsparagraf denne: Ejendomsretten, den private Ejendomsret, er hellig og ukrænkelig. Ved den private Ejendomsret forstaas Ejendomsretten til Produktionsmidlerne, og her hjælper det ikke, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam, som vil eliminere Klassekampen, som mener, at han og hans Parti staar over Klasserne, henviser til, at han ejer selv sine Produktionsredskaber: Pen, Blækhus og Papir. Nej, jeg kender intet Menneske, der gør det, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam lever af sin Pen og sit Blækhus og sit Papir. For det første koster disse Ting Penge, saa selv om han spiste og drak dem og kunde ernære sig derved, maatte han have Pengene at købe dem for, og for det andet har det ikke